

1914-12-05

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ ì Â ¡ í » ± ³/₄ - ± Á . 4 5 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9623>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ... ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ...
ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ... ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ...
ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ... ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ...

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗ: ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—'Αγορά Κόκκου 'Αριθ. 26.

ΕΤΟΣ 6'

ΑΡΙΘ. 453

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ: (Κύπρου),

τῆ 5ῃ Δεκεμβρίου 1914.

Ζ Η Τ Ω Η Ε Ν Ω Σ Ι Σ

ΑΔΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΚΑΤΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Ανέγνωμεν ἐν τῷ «Αἰών» τῆς Μητροπόλεως Πάφου δι' ἧς ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς διδασκάλους τῆς ἐπισκοπικῆς δικαιοδοσίας τοῦ τῷ κηρύττειν ἐπ' Ἐκκλησίας, ἐνεκα παρεκτροπῶν τινῶν ἀπὸ τοῦ κυρίου σκοποῦ τοῦ θεοῦ κηρύγματος. Τούτο τοῦλάχιστον προβάλλεται ἡ Ἁγία Παντοκράτωρ ὡς ἀφορμὴν καὶ ἡμεῖς ὑπονοήσαμεν πληροφορηθέντες ἐκτροπὰ τινὰ περὶ τινος διδασκάλου.

Ἐντούτοις καὶ πλείονες τῆς μῆς τοιαῦτα παρεκτροπὰν ἀν' ἐγένοντο, δὲν ἐδικαιολογεῖτο ὁ γενικὸς χαρακτηρισμὸς τῆς Ἐγκυκλίου καὶ ἡ δημοσίευσίς αὐτῆς ἐν τῷ τύπῳ, τεύχοντα οὕτω νὰ μειώσῃ τὸ κύρος καὶ τὴν ἐπιεικέμενην πρὸς τοὺς διδασκάλους ἐκτίμησιν τῶν Ἑλληνικῶν κοινοτήτων.

Ἡ ἀποστολὴ ἀντιτύπων τῆς Ἐγκυκλίου συντεταγμένης μὲ ὕψος μετριοπαθέστερον καὶ παραινέσεων πρὸς τοὺς προϊσταμένους τῶν Ἐκκλησιῶν ἀνὰ τὰ χωρία θὰ ἐπὶ ἔρχεται εἰς τὸν σκοπὸν, πατρικὰ δὲ παραινέσεις καὶ συστάσεις πρὸς τοὺς διδασκάλους θὰ καθίστανται αὐτοῦς προσεκτικωτέρους περὶ τὸ κήρυγμα καὶ αἱ σχέσεις Ἀρχιερέως καὶ διδασκάλων θὰ ἀπέβαινον στενωτέραι καὶ ἀγαθώτεραι.

Ὁπωσδήποτε τὸ ὄρος τῆς Ἐγκυκλίου δὲν ἐξεδήλου ἐχθρικὸν ἔλωσ πρὸς τοὺς διδασκάλους χαρακτηρισμὸς καὶ ἀπόστομος τῆς δημοσίας ἐπιτροπῆς ἐπ' Ἐκκλησίας διδασκαλίας ἐν καιρῷ, ὡς λησμονηθῆ ὡς οἷον τε τάχυν ἐν διάβημα ἁστοχόν, ἀλλ' ἐκ προθέσεως ἀγαθῆς γενόμενον.

Ἐντούτοις ὁ Ἐκκλησιαστικὸς Κήρυξ, προνοήσας τὸν Πανιερ. Μητροπολίτου Κιτίου συντασσόμενος καὶ ἐκδιδόμενος ἐπελάβετο τῆς Ἐγκυκλίου ταύτης ὡς ἀφορμῆς ἵνα ἐν κυρίῳ ἀρθῶ ἐκστρατεύσῃ κατὰ πάντων τῶν διδασκάλων κατὰ τὸ μετὰ βικαιοπαθείας καὶ τραχύτητος οὐχὶ ἀσυνήθους εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦτο, ἔλωσ ἀνοικίλου πρὸς τὸν Ἐκκλησιαστικὸν αὐτοῦ χαρακτήρα.

Ἐν πρώτοις πλείοστων ὁ Ἐκκλησιαστικὸς Κήρυξ εἰς τὴν Ἐγκυκλίον λέγει ὅτι τὸ τῶν διδασκάλων κήρυγμα ἐπ' Ἐκκλησίας βλάπτει οὐ μόνον τὴν ἐν αὐτῇ εὐκοσμίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν «αὐθεντικὴν» τοῦ Ἐκκλησιασμοῦ.

Τόσον δὲ θεωρεῖ ἔξινον τὸ θεῖον κήρυγμα πρὸς τοὺς διδασκάλους, ὅσον διαφέρουσιν ἀπ' ἀλλήλων ἐπιστήμαι περὶ διάφορα ἔλωσ θέματα καὶ ζητήματα ἀσχελοῦμενα, τοῦθ' ἔπερ βεβαίως εἶνε ἀνακρίβης· εἰδὶ μὴ ἀπλή καὶ σαφῆς ἐρμηνεία καὶ διασαφήσις εἰς ἀπλοῦς χωρικὸς τοῦ ἐκείνου εὐαγγελικοῦ ἀναγνώσματος δὲν ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις διδασκάλου διανύσαντος τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς τοῦ ἐν Γυμνασίῳ καὶ εἰδικῶς ἐν διδασκαλίᾳ παιδευθέντος πρὸς μεθοδικὴν διδασκαλίαν καὶ διακριντικὴν ἰσχυρίαν.

Τὸ ἐπ' Ἐκκλησίας κήρυγμα, ὡς τοῦτο εἶνε νὰ γίνηται εἰς ναοῦ τῶν χωρίων, καὶ πρὸς ἀκρατῆς οὐχὶ παιδευμένους ἐν πόλει, δὲν χρεῖται οὐτε ρητορικῆς οὐτε ἐρμηνευτικῆς δεινότητος, ἀλλ' οὕτε φιλοσοφικῆς τῶν δογμάτων ἔρευνα καὶ ἀνάλυσις ἀπαιτεῖται, ἀλλὰ διὰ γλώσσης ἀπλῆς καὶ

καταληπτικῆς πρὸς τὸ Ἐκκλησιασματικὸν προπαρασκευῆ καὶ μετάδοσις τῆς ἡθικῆς διδασκαλίας, καὶ πρὸς τοῦτο βεβαίως εἶνε ἐπαρκῶς παρεσκευασμένοι οἱ πτυχιούχοι τοῦ διδασκαλείου.

Ὁ Κύριος ἡμῶν ἀνεστρέφεται κατὰ προτίμησιν μετὰ τοῦ πολλοῦ ὄχλου καὶ τοῦτον ἐδίδασκε, καὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐξελέξατο οὐχὶ μετὰ τῶν φαρισσαίων καὶ γραμματέων, ἀλλὰ μετὰ τῶν ἀλιείων τῆς Τιβεριάδος καὶ τῶν γεωργῶν τῆς Γαλιλαίας, εἰδὶ ἐπὶ τῆς πίστεως κυρίως καὶ ἐπὶ τῆς καθαρότητος τῆς ψυχῆς ἠθέλη νὰ ἀνεγείρῃ τὸ αἰώνιον καὶ ὑπερκόσμιον ἔργον τοῦ, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς σοφιστικῆς τῶν ἀνθρώπων.

Ἦσαν αἱ χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι ἀριθμοῖσιν ἑκατομμύρια ἑκατομμυρίων χριστιανῶν, καὶ τούτων τὰ ἑπτὰ δέκατα τοῦλάχιστον εἶνε ἀγράτοι καὶ ἀστοὶ εἰς τὰς λαϊκὰς καὶ ἐπαγγελματικὰς τάξεις ἀνήκοντες, ἀμοιορὶ παιδεύσεως ἀνωτέρας, καὶ πρὸς τούτους ἡ χριστιανικὴ ἀλήθεια καὶ ἡ χριστιανικὴ διδασκαλία παρέχονται κυρίως οὐχὶ ὑπὸ θεολόγων ἱεροκήρυκων, ἀλλ' εἴτε ὑπὸ διδασκάλων εἴτε ὑπὸ ἱερέων εὐσεβῶν τὴν κοινὴν κερτιμένην παιδεύουσιν, καὶ τοῦτο ἐν Ἐκκλησίαις, ἐπου καὶ ἡ θεῖα ἀκολουθία καὶ ἡ ἀνάγνωσις τῶν Ἱερῶν Γραφῶν γίνονται εἰς γλώσσαν ἀκατάληπτον εἰς αὐτοὺς, εἰς τὴν λατικὴν, λ.χ. τὴν ἀρχαίαν σλαβωνικὴν, τὴν συροχαλδαϊκὴν κ. ἄ.

Κατὰ τὰς ἀξιώσεις τοῦ «Ἐκκλησι. Κήρυκος» ἔλωσ τὰ ἑκατομμύρια τῶν χριστιανῶν τούτων εἶνε νὰ διδασκωνται ὑπὸ εἰδικῶς μεμορφωμένων καὶ θεολόγων ἱεροκήρυκων, ἀποκλειομένης πάσης ἐπ' Ἐκκλησίας διδασκαλίας τῶν διδασκάλων ἢ κοινῶν ἱερέων. Τούτο ἔλωσ εὐδέποτε κατορθώθη μέχρι τοῦδε, οὔτε θὰ κατορθώθῃ καὶ ἐν ἀπατέρῳ εἰ μὴ ἐλλοπι, ἀλλ' οὔτε τὰ πλείω τῶν Χριστιανῶν ἐγένοντο ἀσεβέστερα ὑπὸ τῆς ἀπλῆς ἀλλ' εὐσυνειδήτου διδασκαλίας ἀγαθῶν ἱερέων καὶ ἀγαθῶν διδασκάλων.

Ἡ ἱστορία καὶ ὁ βίος τοῦ ἔθνους ἡμῶν ὑπὸ τὴν στυγερῶσαν τυραννίαν μαρτυροῦσιν εἰς ἡ χριστιανικὴν διδασκαλίαν δὲν ἔχει ἀνάγκη σοφίας ἢ να στήριξῃ ἀκλόνητον τὴν πίστιν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν χριστιανῶν καὶ ἀναδεικνύει αὐτοῦς μάρτυρας καὶ ἡρώας, ἀλλ' οἱ εὐσεβεῖς μὲν ἀστοὶ εἶνε καὶ ρητορικῶς ἀκατάρτιστοι καὶ θεολογικῶς ἀπαράσκευοι ἱερεῖς καὶ διδασκαλοὶ, οἱ ἀφανεῖς ἔκλεινοι δημιουργοὶ καὶ θεμελιωταὶ τοῦ ἀναγεννηθέντος Ἑλληνισμοῦ, ἤκουσαν νὰ διακώσωσι τὴ βοήθειαν τοῦ Παντοκράτου Θεοῦ ἀπὸ παντῶν κλυδωνίων καὶ σκοπέλων μετὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ τῆς ἔθνικῆς ἐλπίδας.

Ἡ ἐπ' Ἐκκλησίας διδασκαλία πρέπει νὰ παρακολουθῇ τὴν διανοητικὴν καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Ἐκκλησιασμοῦ, ἵνα θεραπεύῃ τὰς πνευματικὰς ἀξιώσεις αὐτοῦ ὁ θεολόγος ἱεροκήρυξ καὶ δόκιμος ρήτωρ, εὐδοκίμων ἐνώπιον Ἐκκλησιασμοῦ μεμορφωμένος εἰς ἀστέον, θὰ ἀπετύχωνεν ἔλωσ ἐνώπιον ἀγροτικῶν τοιαύτου, ἐπου θὰ παρενοχλεῖ αὐτὸν εὐσεβῆς ἐπιμέλειος ἢ κοινῆς διδασκαλίας, γινώσκων νὰ κατέρχεται εἰς τὸ πνευματικὸν ἐπίπεδον τῶν ἀκρατῶν τῶν, λαλῶν τὴν γλώσσαν αὐτῶν καὶ μεταδίδων εἰς αὐτοὺς εὐπρόσβου πνευματικὴν καὶ ἡθικὴν διδασκαλίαν.

Ὁ ἀρθογράφος τοῦ «Ἐκκλ. Κήρυκος» δὲν ἀποκρίπεται εἰς εἶνε αὐτῶς ὅτι

Π. Μητροπολίτης Κιτίου, καταγγέλλων διὰ τινὰς τῶν ἐπιχειροῦντων νὰ διδάξωσιν ἐπ' Ἐκκλησίας διδασκάλων δὲν εἶνε ἀπληλαγμένοι ὄχι κοινῶν ἀνωθεν ἐλαττωμάτων, ἀλλὰ μὴ μόνον ἡθικῶν, ἐνεκα τῶν ὀπείων προξενουσι σκάνδαλον εἰς τὰς συνειδήσεις. Ἡμεῖς, λέγει, ἐνηργήσαμεν ἐπανειλημμένως περὶ μὴ διορισμοῦ διδασκάλων ἐν παρανομίᾳ συζώντων, οὕτως ὡς ἠθέλον καὶ ψάλλον καὶ ἱεροκήρυκος καθήκοντα νὰ ἐπιτελώσιν, συγχρότητα δὲ τὴν ἀνὰ τὸ ποίμνιον περιουσίαν ἐκτελοῦντες εὐρισκόμεθα πρὸ καταγγελιῶν κατὰ διδασκάλων ὡς καταφρονούντων τῶν διατάξεων τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν Ὁρθοδόξης, δὲν λείπονται μάλιστα καὶ οἱ ἐπαγγελόμενοι τὸν ἐλευθερόφρονα καὶ τὸν χεραφετημένον ἀπὸ Ὁρθοδόξων ἀντιλήψεων.

Ἡ προσοχὴ ὅτι ἔχομεν παράδειγμα ὑποβίου ἐπ' Ἐκκλησίας διδασκαλίας, τενοῦσης εἰς διδασκάλους τοῦ σεβασμοῦ τῶν χριστιανῶν πρὸς τοὺς ποίμνας αὐτῶν καὶ πλάγιος περὶ ἀπειθαρχίας εἰς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς διατάξεις. Ἐὰν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι διδασκαλοὶ, εἶνε ἀπορρον εἰς Παν. Μητροπολίτης δὲν κατήγγειλεν αὐτοὺς μέχρι τοῦδε πρὸς τὸ Ἐκπαίδ. Συμβούλιον ἵνα ἀφαιρέθωσι διὰ παντὸς τὴν ἀξίαν τοῦ διδάσκειν οὐχὶ ἐπ' Ἐκκλησίας ἀλλὰ καὶ ἀπὸ παντὸς σχολείου. Δὲν διακρίπεται ἔλωσ διὰ τὴν μερικότητα ταύτην νὰ γενικεύῃ τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ κηρύγματος εἰς διδασκάλους οἵτινες θὰ ἦσαν ἀρμοδιώτεροι πρὸς τοῦτο.

Ἐκ τῆς θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Σταυροῦ ἐξηλθον διδάκτορες τῆς θεολογίας καὶ ἐγένοντο κληρικοὶ, οἵτινες ὡς τοιοῦτοι ὁ μὲν ὡς ἡγούμενος Μαθιῶν ἀπῆγγεν ἔγγαμον γυναίκα μετὰ 3—4 ἡμερῶν, ἕτερος πρᾶχθεῖς μάλιστα Ἄρχιμαδρίτην καὶ καθηγητὴν τῆς αὐτῆς Σχολῆς ἀπῆγγεν ἀλλόθρησκον διδασκάλισαν καὶ ἀπελθὼν μακρὰν ἐξώμοσε μεταστῆς εἰς τὸν Προτεσταντισμὸν, ἕτερος οὐ πρὸ πολλοῦ ἀπῆγγαγε χίρραν τινὰ καὶ ἄλλος ἔδων ἄπειρα ἄματα εἰς γαμῆλιον συμπόσιον καὶ κατηγορούμενος ἐπὶ ἐκρήμῳ βίῳ ἐν ἀφιστάται τοῦ ἄμβωτος, ἐπὶ ἄλλος τῆς αὐτῆς σχολῆς πτυχιούχος διατρεῖ παρ' ἐαυτοῦ κομωτήριον καὶ Συβαρικὸν μείρακος εἶκην ἀλείφεται μύριος καὶ ἀρώμασι καὶ ἀκίβεται καὶ κλαταχενίζεται δικην ἑταίρας, καὶ ἐντούτοις εἶνε ἐμπεισιτευμένοι ἱεράν ἐντολήν. Τοσαῦτα μόνον καταγγέλλομεν ἵνα δεικώμεν εἰ καὶ ἀπὸ θεολογικῶν Σχολῶν προσεχόμενοι κήρυκες τοῦ θεοῦ λόγου δὲν εἶνε ἀπληλαγμένοι ρύπου καὶ λάβης ἡθικῆς, δὲν πρέπει ὡς καὶ τούτων ἐνεκα νὰ καταδικάζονται θεολόγοι καὶ ἱεροκήρυκες ἄξιοι τῆς ἱεράς ἀποστολῆς αὐτῶν.

Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἀπώτερος καὶ βελύτερος σκοπὸς, δὲν ἐν θέλωμεν τὸ γε νῦν νὰ μαντεύσωμεν, ἐν τῇ ἀλίκῳ καὶ σφαλέρᾳ ταύτῃ, ἐκστρατεύσῃ κατὰ διδασκάλων φιλοτιμουμένων ὡς γέγονται ὡς εἶνε τε ἀεργετικοὶ καὶ ὠφέλιμοι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινότητα, ὑπὸ τῆς Π. Μητροπόλεως πρέπει νὰ διακρίπῃσιν ἀπὸ τῶν οὐ ἀνάξιοι τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν καὶ ἀποβλήθωσιν οὐ μόνον ἀπὸ τῶν Ἱ. Ναῶν ἀλλὰ καὶ

ἀπὸ παντὸς σχολείου Ἑλληνικοῦ ἐν τῇ Νήσῳ.

Καὶ οὕτω τὸ ἐπ' Ἐκκλησίας κήρυγμα ἄς ἐπιτραπῇ εἰς πάντας τοὺς φιλοτίμους καὶ χρηστοὺς διδασκάλους τῆς ἀδείας τῶν οἰκείων Ἀρχιερέων καὶ ὑπὸ τὴν ὄδηγίαν αὐτῶν. Πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ εἰς οἱ διδασκαλοὶ εἶνε οἱ μεγάλοι καὶ σθεναροὶ ἐργάται τῆς πνευματικῆς προόδου τῶν κοινοτήτων καὶ οἱ ἔθνικοὶ σκαπανεῖς ἐν τῇ ἐνοκρατουμένῃ ταύτῃ Ἑλληνικῇ γυνί, παλαίαντες καὶ παλαίοντες πρὸς μύριαν δυσχερείαν ἐν τῷ ἔργῳ, καὶ καθήκον ἔχουσι καὶ ἀρχιερεῖς, καὶ πολιτικοὶ, καὶ τύπος καὶ πᾶσα κοινοτικὴ ἀρχὴ καὶ ἐπιρροὴ νὰ προστατεύωσι καὶ ἐνισχύωσι καὶ ἐνθαρρύνωσιν αὐτοὺς.

Τὸ μέγα συντελεσθὲν πατριωτικὸν καὶ καθόλου προοδευτικὸν ἔργον ὑπὸ τῶν διδασκάλων ἐν τῇ Νήσῳ οὐδεὶς δύνανται νὰ ἀρνηθῇ, καὶ ἀνοούμενος τοῦτο θὰ ἐμφωρῆτο ἡ ἡλιθιὸς ἢ κακόπιστος.

Ἄς χωρισθῶσι τὰ ἐρίφια ἀπὸ τῶν προβάτων, ἀλλ' ἄς μὴ καταδικάζονται συλλήβηθι οἱ ἀγαθοὶ ἐργάται τῆς προόδου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ τοιοῦτοι φρονούμεν εἰς εἶνε οἱ πλείστοι τῶν Ἑλλήνων διδασκάλων.

ΒΑΡΒΑΡΟΣ ΚΑΙ ΑΓΡΙΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΕΓΩΓΙΣΜΟΣ

Πᾶς μεμορφωμένος ἄνθρωπος εἶνε προδιαθεθειμένος νὰ εὐπισθῇ πρὸς ὅσα καταγγέλλουσι ὁ ἀντίπαλος κατὰ τοῦ γερμανικοῦ ἐγωῖσμοῦ καὶ τῆς γερμανικῆς τραχύτητος μέχρι ὁμότητος, ἀλλ' ἔρχονται διακεκρυμμένοι γερμανοὶ νὰ διαπιστώσωσι καὶ ἐπιβεβαιώσωσι τὰς καταγγελλίας ταύτας, ὡς καὶ οἱ μάλλον εὐνοϊκῶς διαθεθειμένοι ὑπὲρ τῆς Γερμανίας νὰ παραμείνωσιν ἀνατολόγητοι πρὸ τῆς γενικῆς κατακραυγῆς.

— Πῶς ἄξιός ἡ Γερμανία νὰ ἴεσπόσῃ τῆς Εὐρώπης.

Ὁ κ. Χάρδεν ἀσκεῖ τὴν μερίστην ἐπιτροπὴν ὡς δημοσιογράφος ἐν Γερμανίᾳ. Αὐτὸς ἐν τῷ εὐτόλμῳ μικρῷ φύλλῳ τοῦ «T d M e l l o n» (Die Zukunft) κατήγγειλεν ἄλλοτε τὰς ἀνεκφράστους ἐκείνας ἀσχερότητας αἰτινες ἐπεκράτουν παρὰ τῇ ἀκολουθίᾳ τοῦ Κάδερ, καὶ μετὰ πολλὰς περιπετειᾶς ἐξῆλθε νικητῆς ἀπὸ τῆς ἐπὶ λιβίλλῳ καταδωξείας.

Αὐτὸς πάλιν τώρα μετ' ἰσου θάρρους παροτρώνει τὴν Γερμανίαν νὰ ἀποβάλῃ τὸ προσωπεῖον, καὶ νὰ ἐμολογήσῃ εἰς αὐτῇ προϋμελέτησε καὶ ἐμνησθεῖται τὸν πόλεμον.

Τὰ «Ἡμερήσια Χρονικά» (Daily Chronicle) ἐδημοσίευσάν τινὰς περικοπὰς τοῦ σχετικοῦ ἀρθροῦ, ἄς μεταφράσωμεν παραθέτομεν ὧδε:

— Ἡθελησαμεν αὐτόν.

«Ἄς ἀφήσωμεν, λέγει ὁ κ. Χάρδεν πρὸς τοὺς συμπατριώτας του, τὰς ἀθλάς προσπάθειας μας ὡς δικαιολογώσωμεν τὴν ἐνέργειαν τῆς Γερμανίας. Ἄς ἀποτρέψωμεν τὴν ποταπὴν ὕβριν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ. Οὐχὶ παρὰ τὴν θέλησιν ἡμῶν, καὶ ὡς ἔθνος εἰς ἀπρόσπουτο καταληφθέντες ὄρησάμεν εἰς τὸ γιγάντειον τοῦτο τόλμημα.

Τὸ ἠθελησαμεν εἶχομεν λόγους νὰ τὸ θέλωμεν. Δὲν ἴσάμεθα πρὸς τῆς δικαιοτικῆς ἔδρας τῆς Εὐρώπης, δὲν ἀναγνωρίζομεν τοιαύτην δικαιοδοσίαν.

«Η Ισχυρή ημών θα δημιουργήση νέον δικαίον εν Εδρώπη. Η Γερμανία...»

—Πηλεόνα εύρυχωρίαν.— «Η Γερμανία δέν πολεμεί τόν παρόντα πόλεμον...»

«ΑΙ Δυνάμεις ζώσιν έτι, από τών όποίων έξεβίωσε τήν προαγωγήν...»

«ΕΙρήνη μή έσφαλίζουσα εις αυτήν τήν πρώτην θείαν δέν θα ήτο άμοιβή...»

«Η Γερμανία έχει ανάγκην έλευθέρας διεξόδου εις τόν Ωκεανόν...»

—Τό μέλλον τής Πολωνίας.— «Ο Χ. Χάρδεν προβαίνει ειτα εις συζήτησιν...»

«Ανθρωποι τινες, λέγει, εννοούσι τήν ιδεάν...»

«Όταν όμως ή Πρωσία και ή Αυστρια...»

—Η Γερμανική σημαία εις τών πορθμίων...»

Καθόσον άπορά εις τήν Αγγλίαν...»

«Ετι μάχεται ή Γερμανία δέν ειναί αι γαλλικά...»

«Ο Χ. Χάρδεν δύνανται να απαιτηθώσι...»

—Όταν θα τελειώσωμεν τόν πόλεμον.—

«ΑΙ αυτά θα έσρη τήν άμοιβήν εις τόν έλοσσην...»

«Θά επανέλθωμεν εις τās άπολαύσεις...»

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΟΜΕΝ ΒΑΡΒΑΡΟΙ

«Έξισου έλευθερόστομος ύπερασπιστής...»

«Όταν όμως ή Πρωσία και ή Αυστρια...»

«Όταν όμως ή Πρωσία και ή Αυστρια...»

«Όταν όμως ή Πρωσία και ή Αυστρια...»

«Όταν όμως ή Πρωσία και ή Αυστρια...»

Καλούσιν ήμάς βαρβάρους. Καί τί πρός τοιούτο;...»

«Ταυτα δέν ενδιαφέρουσιν ήμάς. ΟΙ στρατιώται...»

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

ΕΙς ότα μή άκούστων ήχησεν επανειλημμένως...»

Πλήν κριθείς και βρόμης και γεωμήλων...»

Πάσαι αι κυβερνήσεις έμπολέμων και οδδετέρων...»

Μεγάλη ύπάρχει έτι ανάγκη δημοσίων...»

Τό προσεχές έτος δέν προμηνύεται καλλίτερον...»

Και ή παραγωγή δημοπρατικών και ή κτηνοτροφία...»

Η Κύπρος ερηηνούσα και άηγλαγμένη...»

Τό Γεωρ. Τμήμα μετ' επιμόνης εκκλήσεως...»

Αντί τούτων όμως ή Κυβέρνησις παρεχώρησε...»

Τήν μέριμναν αυτής ή Κυβέρνησις άρτελεί...»

ΑΙ κυβερνητικά νομαί και αυτά τά δόση...»

Πάντα ταυτα ειναί άπλά, κατάδηλα και μή...»

Δικαιοῦται νομιζόμεν ο τόπος να άξιού...»

Η ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΥ ΖΩΗ ΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Ο Σιρ Όλντερ Λότζ (Sir Oliver Lodge) δέν ειναί φιλόσ θεολογικός...»

Κατά τινι άμιλλαν του δοχάτους εν τή Βρολνινγκ...»

«Λέγω τούτο, επειδή γνωρίζω ότι φίλοι...»

Πρέπει να ύπακούη τις εις τούς νόμους...»

«Λέγω ήμιν μετ' όλης τής δυνάμεως...»

Δέν ειναί ίδιον παντός όποιος έξερευνη...»

μεγαλειότερη άπόδειξις. Η άπόδειξις δέν ειναί...»

«Τό συμπέρασμα ειναί ότι ή επιβίωσις...»

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ & ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Φ. Ρ. 5.000.000 Έδρα εν Αθήναις, Όδός Σταδίου 6, 33. Έργοστάσιον εν ΠΕΙΡΑΙΕΙ.

Τα Έλληνικά Νησιά Αποδίδου είναι τα μόνα...»

«Η Έλληνική Έταιρία κατασκευάζει γύρω...»

«Τα κανονικά γρηναία λιπάσματα...»

0 12 6 : δι' ύπαιρου εν γένει...»

0 16 0 : Πρός συμπλήρωσιν τής κίτρου...»

«Υπερφοσφορικά λιπάσματα...»

Τηλεγρ. Απευθύνει: PLANITIS

Κοιν. Ν. Π. ΛΑΝΙΤΗΝ Αμεσών-Κόπρου.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ανόνημος Έταιρεία με Έδραν τήν Λευκωσίαν...»

ΑΙ μετοχαι εκδίδονται άνομαστικά ή άνόνημοι...»

«Η Τράπεζα Κύπρου» ούσα συνέγειν...»

«Η Τράπεζα Κύπρου» δέχεται ενόκους...»

1 ο) διά καταθέσει αποδοτέας εις πρώτην...»

2 ο) διά καταθέσει αποδοτέας μετ' 3 μήνας...»

«Η Τράπεζα Κύπρου» λειτουργεί έπίσης...»

«Η Τράπεζα Κύπρου έχουσα άνταποκρινόμ...»

ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.

